

همچون پیامبر(ص) با جهان رابطه حسنه داشته باشیم/ سیاست از نظر امام حسن(ع)

به گفته آیت‌الله العظمی جوادى آملی، ما باید پیغمبرى فکر کنیم، يعنى با جهان رابطه حسنه داشته باشیم، مگر آن‌ها بد کنند که ما ناچاریم قیام کنیم؛ وگرنه اساس بر این است که ما نسبت به تمام مردم روی زمین عادل و عاقل باشیم.

به گفته آیت‌الله العظمی جوادى آملی، ما باید پیغمبرى فکر کنیم، يعنى با جهان رابطه حسنه داشته باشیم، مگر آن‌ها بد کنند که ما ناچاریم قیام کنیم؛ وگرنه اساس بر این است که ما نسبت به تمام مردم روی زمین عادل و عاقل باشیم.

به گزارش **خبرگزاری بین‌المللی قرآن (ایکنا)**، آیت‌الله العظمی عبدالله جوادى آملی در مراسم افتتاحیه کنگره بین‌المللى سبط النبى(ع) که صبح امروز یکشنبه اول تیرماه در سالن اجلاس سران برگزار شد، طى پیامی تصویری به تبیین جایگاه امام حسن مجتبى(ع)، تفسیر سخنى از ایشان در باب سیاست و بیان نکاتى در باب مرگ پرداخت.

آیت‌الله العظمی جوادى آملی در ابتدا با اشاره به این مطلب که امام مجتبى(ع) همانند سایر ائمه(ع) انسان کامل است عنوان کرد: منظور این است که ایشان مظهر غیب و شهادت ذات اقدس اله است و جهان را به شکلى می‌بیند و اداره می‌کند که هم با گذشته هماهنگ باشد و هم با وضع فعلی و هم با آینده يعنى ابدیت.

ایشان همچنین با بیان این که دودمان و خاندان عصمت و طهارت(ع) به ما فهمانده‌اند که انسان مرگ را می‌میراند و نه این که بمیرد، اظهار کرد: انسان برای همیشه به اذن خدا زنده است و از دنیا به برزخ و از برزخ به صحره معاد و از صحنه معاد به بهشت، **إِنْ شَاءَ اللَّهُ**، می‌رود. پس موجودى است دائمى و دوام حیات انسان به ادامه ذات اقدس اله است. آن که حى لایموت بالذات است خداست و خدا انسان را به طرزى آفرید که هنرمندانه مرگ را می‌میراند و با مردن از پوست به در می‌آید و نه این که بپوسد.

آیت‌الله جوادى آملی با اشاره به بیانی از امام حسین(ع) در باب مرگ که در روز عاشورا بیان شده است، آن را شاخصى برای تفکر الهی در مورد مرگ دانست و عنوان کرد: ایشان می‌فرماید مرگ گودال نیست مرگ پل است و انسان که می‌میرد از پل عبور می‌کند، نه این که در گودال فرو برود. این تفکر انسان را الهی بار می‌آورد.

این مرجع تقلید با اشاره به این که وجود مبارک امام مجتبى(ع) با این تفکر الهی و با همراه بودن با غیب و شهادت در همه مراحل زندگى، رهبرى امت را بعد از امیر مؤمنان(ع) به عهده گرفت، بر اساس سخنى از ایشان، گفت: وجود مبارک امام حسن مجتبى(ع) در دوران کودكى و یا دوران نوجوانى و همچنین در دوران جوانى و میان‌سالى هم آسمان ظاهر را می‌بیند که کافر و مسلمان می‌توانند در آن پرواز کنند و مطلع شوند و هم آسمان غیب را می‌بیند که خدا در قرآن فرمود درهای آسمان غیب به روی کفار باز نمی‌شود.

ایشان همچنین در پیام خود با اشاره به سخنى از امام مجتبى(ع) که مرحوم کلینى آن را نقل کرده است، مبنی بر این که «کونوا اوعية العلم و مصابيح الهدى» گفت: ایشان هم برای اندیشه رهنمود دارد و هم برای انگیزه و می‌گوید در بخش اندیشه ظرف دانش باشید و مغزتان را، جانتان را، پایگاه علمى‌تان را با قصه خرافات و حرف‌های عاطل و باطل پر نکنید. یا بفهمید یا گوش کنید تا بفهمید؛ این بخش اندیشه. از طرف دیگر هم می‌گوید که چراغ هدایت باشید تا هم راه خود را ببینید و هم به دیگران راه بدهید؛ نه بیراهه بروید و نه راه کسی را ببندید.

آیت‌الله جوادى آملی افزود: مستحضر هستيد که راه را خدا مشخص کرد و چراغ را در درون ما روشن کرد؛ با وحى از بیرون و با فطرت و عقل از درون. این چراغ روشن و شفاف را به ما داد تا راه ببینیم و برویم و نه راه کسی را ببندیم و نه بیراهه برویم. این دانشمند بزرگ جهان اسلام با اشاره به پاسخ امام حسن مجتبى(ع) در پرسشى از ایشان مبنی بر چيستى سیاست، گفت: مستحضريد در زیارت جامعه امام هادى(ع) آمده است و در مزار اهل بیت(ع) و در مشاهد مشرفه عرض می‌کنیم که «السلام علیکم یا ساسة العباد؛ سلام بر شما ای سیاست‌مداران بندگان الهی». و امام مجتبى به عنوان یک سیاسى واقعى گفتند سیاست این است که «ان ترعى حقوق الله و حقوق الاحياء و حقوق الاموات».

آیت‌الله جوادى آملی اظهار کرد: بر این اساس سیاست این است که رابطه خود را با خدا، از نظر شناخت خدا، اسماء و اوصاف خدا، افعال و احوال و آثار خدا، رهنمودهای خدا، عمل به دستوره‌های خدا، مستحکم کنید. همچنین باید رابطه‌تان را با زنده‌ها مراعات کنید و آن که انسان است رابطه انسانی‌تان را با او حفظ کنید، به کسی خیانت نکنید و در عهد و پیمان‌تان وفادار باشید و خیر دیگران را بخواهید و حقوق احیاء را زنده کنید. برخى‌ها مسلمان‌اند، برخى‌ها اهل کتاب‌اند، برخى‌ها کافرنند؛ و فرمود شما به احدى ظلم نکنید، ظلم حرام است؛ ولو نسبت به کافر؛ مگر آن که آن کافر بخواهد محارب باشد و مسلمانان را آزار کند. بخش سوم و ضلع سوم هم اموات هستند و گفت حقوق اموات را رعایت کنید. آنهایی که کارى کردند، کتابی نوشتند، مدرسه‌ای ساختند، راهی را احداث کردند، پلی ساختند و خدماتی به جامعه کردند حق آن‌ها را رعایت کنید.

ایشان در مورد رابطه انسان با جوامع بشری عنوان کرد: سیاست این است که انسان رابطه‌اش را با جوامع بشری در سه بخش، هم بخش ملی و محلی و هم بخش منطقه‌ای و هم بخش بین‌المللی حفظ کند. رابطه با مسلمانان بخش ملی ماست. در بخش رابطه با اهل کتاب که خدا و وحى و نبوت را قبول دارند بخش منطقه‌ای ماست و بخش سوم بخش بین‌المللی ماست. زیرا ذات اقدس اله پیغمبر(ص) را به عنوان «رحمة للعالمین» فرستاد و کتاب او را «ذکر للبشر»، «نذیرا للبشر»، «نذیرا للعالمین»

و«کافه للناس» فرستاد.

آیت‌الله جوادی آملی افزود: ما باید پیغمبری فکر کنیم، یعنی با جهان رابطه حسنه داشته باشیم مگر آن‌ها بد کنند که ما ناچاریم قیام کنیم؛ وگرنه اساس بر این است که ما نسبت به تمام مردم روی زمین عادل و عاقل باشیم.

قرآن و روایات اهل بیت(ع) برای زندگی با همه مردم دنیا دستورالعمل دارد

ایشان با بیان این که انسان‌ها بر روی زمین چند دسته‌اند، اظهار کرد: یک عده هستند که نه شما آن‌ها را می‌شناسید و نه آن‌ها شما را می‌شناسند و از نزدیک رابطه‌ای ندارید ولی اگر خواستید رابطه‌ای برقرار کنید باید عاقلانه و عادلانه باشد. یک عده هستند که با هم اختلاف دارید، یک عده هستند مخالف شما هستند، یک عده هستند محارب شما هستند و یک عده هستند دوستان شما هستند. بنابراین پنج گروه بر روی کره زمین زندگی می‌کنند که برای این اقوام پنجگانه قرآن و روایات اهل بیت(ع) دستوری دارد که با این پنج گروه چگونه زندگی کنید. بنابراین نه فقط حقوق مسلمانان را، نه فقط حقوق اهل کتاب را، بلکه حقوق زنده‌ها را باید توجه داشت.

ایشان با اشاره به حق گذشتگان نیز بیان کرد: آنان که سهمی در ساخته شدن این مملکت داشته‌اند، مخصوصاً مراجع ماضین، بالاخص امام(ره)، مخصوصاً شهدا، مخصوصاً کسانی که پیشگامان شهادت بوده‌اند و این کشور را از ذلت به عزت درآورده‌اند همواره باید حقوق این‌ها را رعایت کنیم و وصیت‌نامه‌های این‌ها را محترم بشماریم و راه این‌ها را پیر رهرو قرار بدهیم. آیت‌الله جوادی آملی در بخش دیگری از پیام خود با اشاره مجدد به مسئله مرگ و با بیان این که بر اساس گفته امام مجتبی(ع) ایشان خود را هرگز مرده نمی‌بینند، اظهار کرد: ایشان فرمود انسان تو مرگ را می‌میرانی، برای این که وقتی مرگ پیش آمد، در مصاف با مرگ مقداری آسیب می‌بینی اما مرگ را چماله و مچاله می‌کنی و زیر پایت دفن می‌کنی. وارد برزخ می‌شوی و تو هستی و مرگ نیست. وارد صحنه معاد می‌شوی و تو هستی و مرگ نیست و انشاءالله وارد بهشت می‌شوی و تو هستی و مرگ نیست. مرگ همین این طرف است و نه آن طرف. انسان است که مرگ را می‌میراند و انسان است که مظهر حیات ابدی ذات اقدس اله است و نمی‌میرد. آن که نمرده است و نمیرد خداست و بنده خدا در سایه لطف خدا این آثار را دارد. افرادی هم که عالمانه خدمت کرده‌اند و دیگرانی هم که این چنین هستند همواره زنده‌اند.